

ZAKON

O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O BEZBEDNOSTI HRANE

Član 1.

U Zakonu o bezbednosti hrane („Službeni glasnik RS”, broj 41/09) u članu 4. posle tačke 2) dodaje se nova tačka 2a), koja glasi:

„2a) *Međunarodno prihvaćeni standardi, smernice, vodiči i preporuke* jesu oni koji su razrađeni u okviru Organizacije Ujedinjenih nacija za hranu i poljoprivredu (FAO), Svetske zdravstvene organizacije (WHO), Komisije *Codex Alimentarius*, Međunarodne organizacije za zaštitu zdravlja životinja (OIE), Međunarodne konvencije o zaštiti bilja (IPPC), Evropske i mediteranske organizacije za zaštitu bilja (EPPO), Međunarodnog udruženja hemijskih analitičara (AOAC), Međunarodnog kolaborativnog saveta za analitiku pesticida (CIPAC), Evropske organizacije za saradnju i razvoj (OECD), Evropske agencije za bezbednost hrane (EFSA), Međunarodne organizacije za standardizaciju (ISO) i dr.”.

U tački 4) reč: „genetski” zamenjuje se rečju: „genetički”, reč: „aroma” zamenjuje se rečima: „prehrambenih aroma”, a reči: „enzimskih preparata” rečima: „prehrambenih enzimskih preparata”.

Tačka 8) briše se.

Tačka 11) briše se.

Tačka 12) menja se i glasi:

„12) *Primarna proizvodnja* jeste proizvodnja, uzgoj i gajenje primarnih poljoprivrednih proizvoda, uključujući žetvu, berbu ili ubiranje plodova, muža, uzgoj životinja pre klanja, kao i lov, ribolov i sakupljanje samoniklih plodova;”.

U tački 14) podtačka (4) menja se i glasi:

„(4) ugostiteljskim objektima, pečenjarama, objektima brze hrane, poslastičarnicama, pekarama, kao i katering usluge i usluge isporuke gotove hrane;”.

Tačka 17. briše se.

Posle tačke 21) dodaje se nova tačka 21a), koja glasi:

„21a) *Službena kontrola* jeste bilo koji postupak kontrole koji nadležni organ sprovodi radi potvrde usaglašenosti sa propisima o bezbednosti hrane i hrane za životinje, kao i sa propisima iz oblasti zdravlja i dobrobiti životinja;”.

Posle tačke 23) dodaje se nova tačka 23a), koja glasi:

„23a) *Uputstva ili vodiči* jesu dokumenta koja se donose od strane subjekata u poslovanju hranom, odnosno hranom za životinje, njihovih udruženja, odnosno nadležnog organa u cilju postizanja efikasnog sistema bezbednosti hrane, odnosno hrane za životinje;”.

U tački 25) stav 1. podtačka (1) reči: „koje ne služe za proizvodnju hrane” brišu se.

Podtačka (7) menja se i glasi:

„(7) psihoaktivno kontrolisanih supstanci i prekursora.”.

Član 2.

Član 5. menja se i glasi:

„Član 5.

Hrana se prema poreklu deli na:

- 1) hranu životinjskog porekla;
- 2) hranu biljnog porekla;
- 3) mešovitu hranu koja sadrži sastojke biljnog i životinjskog porekla;
- 4) hranu ni biljnog, ni životinjskog porekla (mineralne materije, so);
- 5) novu hranu;
- 6) genetički modifikovanu hranu i genetički modifikovanu hranu za životinje, hranu i hranu za životinje dobijenu od genetički modifikovanih organizama, u skladu sa posebnim propisom.“.

Član 3.

Član 12. menja se i glasi:

„Član 12.

Službene kontrole u smislu ovog zakona, u oblasti bezbednosti hrane sprovode nadležna ministarstva, i to:

- 1) Ministarstvo preko nadležnih inspekcija:

(1) u svim fazama proizvodnje, prerade, prometa na veliko i prometa na malo, uključujući uvoz i izvoz hrane biljnog i životinjskog porekla, bezalkoholna pića i mešovite hrane i genetički modifikovane hrane i genetički modifikovane hrane za životinje kao i hrane i hrane za životinje dobijene od genetički modifikovanih organizama, u skladu sa posebnim propisom,

(2) u svim fazama proizvodnje, prerade, prometa hrane za životinje (biljnog i životinjskog porekla), mešovite hrane za životinje uključujući uvoz i izvoz,

(3) u fazi prometa na malo hrane životinjskog porekla u objektima registrovanim odnosno odobrenim od strane Ministarstva, kao i u prometu na malo svežeg mesa, mleka, jaja, meda, ribe i divljači u specijalizovanim objektima (kasapnice, ribarnice i sl), vina i alkoholnih pića;

- 2) Ministarstvo nadležno za poslove zdravlja preko nadležne sanitarne inspekcije:

(1) u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa (promet na veliko, promet na malo, uvoz na mestima carinjenja i izvoz), i to: nove hrane, hrane za specifične populacione grupe (hrana za odojčad i malu decu, hrana za posebne medicinske namene, zamene za kompletnu dnevnu ishranu za osobe na dijeti za mršavljenje), dodatka ishrani (dijetetski suplementi), hrane sa izmenjenim nutritivnim sastavom (hrana za osobe intolerantne na gluten, zamene za so za ljudsku ishranu, hrana obogaćena vitaminima, mineralima i drugim supstancama sa hranljivim ili fiziološkim efektom i dr), soli za ishranu ljudi i proizvodnju hrane, prehrambenih aditiva, prehrambenih aroma, prehrambenih enzima, pomoćnih sredstava u proizvodnji hrane, vode za piće koja se potrošačima isporučuje putem javnog vodovodnog sistema ili u originalnoj ambalaži (prirodne mineralne, izvorske i stone vode), kao i voda koja se upotrebljava, odnosno dodaje tokom pripreme, obrade ili proizvodnje hrane, materijala i predmeta namenjenih da dođu u kontakt sa hranom,

(2) u fazi prometa na malo sve hrane u objektima pod sanitarnim nadzorom (kuhinje u predškolskim i školskim objektima, objektima učeničkog i studentskog standarda, zdravstvene zaštite i socijalnog staranja).

Ministar propisuje vrstu hrane i način vršenja službene kontrole.

Ministar bliže propisuje listu mešovite hrane i način vršenja kontrole te hrane, a ministar nadležan za poslove zdravlja bliže propisuje uslove za proizvodnju i promet nove hrane, kao i način vršenja kontrole te hrane.”.

Član 4.

Član 13. menja se i glasi:

„Član 13.

Subjekti u poslovanju hranom i hranom za životinje u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa, u okviru delatnosti koju obavljaju, dužni su da obezbede da hrana i hrana za životinje ispunjava sve uslove propisane ovim zakonom i propisima donetim na osnovu njega.

Nadležni organi sprovode odredbe ovog zakona i propisa donetih na osnovu njega i vrše službenu kontrolu da li subjekti u poslovanju hranom i hranom za životinje ispunjavaju sve uslove propisane ovim zakonom i propisima donetim na osnovu njega.”.

Član 5.

U članu 14. stav 1. posle reči: „u skladu sa” dodaju se reči: „standardima, smernicama, vodičima i”, a posle reči: „organizacija” dodaju se reči: „uključujući i komisiju Codex Alimentarius”.

Posle stava 2. dodaje se stav 3, koji glasi:

„Vlada propisuje način uspostavljanja i organizacije sistema u oblasti bezbednosti i kvaliteta hrane, pružanja informacija i obaveštavanja o standardima, smernicama i preporukama, u skladu sa Codex Alimentarius.”.

Član 6.

U članu 18. stav 3. menja se i glasi:

„Direkcija za nacionalne referentne laboratorije mora da bude akreditovana u skladu sa standardom SRPS ISO/IEC 17025 - „Opšti zahtevi za kompetentnost laboratorija za ispitivanje i laboratorija za etaloniranje”.”.

Član 7.

Član 19. menja se i glasi:

„Član 19.

Direkcija za nacionalne referentne laboratorije (u daljem tekstu: Nacionalna referentna laboratorija) obavlja poslove u oblasti bezbednosti hrane, kontrole kvaliteta i bezbednosti mleka i ispitivanja zabranjenih, nedozvoljenih, štetnih i nepoželjnih supstanci u hrani i hrani za životinje, zdravlja bilja, semena i sadnog materijala i banke biljnih gena.

U okviru Nacionalne referentne laboratorije obavljaju se sledeći poslovi:

- 1) saradnja sa nacionalnim laboratorijama drugih zemalja;
- 2) staranje o uspostavljanju jedinstvenih kriterijuma i metoda i sprovođenje standarda za rad ovlašćenih laboratorija;
- 3) organizovanje po potrebi uporednih testova između zvaničnih nacionalnih laboratorija i vršenje odgovarajućeg praćenja takvog uporednog testiranja;
- 4) razmena informacija dobijenih od nacionalnih laboratorija drugih zemalja Ministarstvu i ovlašćenim laboratorijama;

5) obezbeđivanje stručne i tehničke pomoći Ministarstvu za primenu koordinisanih planova kontrole;

6) implementacija, odnosno razvijanje metode testiranja u skladu s međunarodnim standardima uz obaveznu validaciju;

7) vršenje usluga potvrde analize i superanalize ako je to relevantno za potrebe ovlašćenih laboratorija;

8) obezbeđivanje i primenjivanje preko ovlašćenih laboratorija statistički kreirane kontrole i praćenja rezultata;

9) organizovanje uporednih testova za ovlašćene laboratorije u cilju jedinstvene primene metoda koje primenjuju;

10) pružanje usluga iz oblasti statistike i informacionih sistema ovlašćenim laboratorijama;

11) obučavanje osoblja u ovlašćenim laboratorijama;

12) priprema nacionalnih vodiča za uzorkovanje i rukovanje uzorcima radi sprovođenja pouzdane dijagnoze;

13) priprema, održavanje i distribucija referentnog materijala;

14) učešće u međunarodnim uporednim testovima;

15) i drugi poslovi.

Pored poslova iz stava 2. ovog člana Nacionalna referentna laboratorija obavlja i laboratorijska ispitivanja u oblasti bezbednosti hrane i hrane za životinje, kao i ispitivanja kvaliteta mleka i ispitivanja mleka za potrebe praćenja i unapređenja proizvodnih sposobnosti muznih grla.

Laboratorijski i sa njima povezani stručni poslovi iz oblasti zdravlja bilja, semena i sadnog materijala koji se obavljaju u okviru Nacionalne referentne laboratorije uređuju se propisima kojima se uređuje zdravlje bilja, seme i sadni materijal.

Pored poslova iz st. 2-4. ovog člana Nacionalna referentna laboratorija obavlja i poslove banke biljnih gena, i to:

1) čuvanje kolekcije semena i sadnog materijala;

2) registraciju uzoraka, njihovo čišćenje, sušenje, pakovanje, skladištenje i održavanje;

3) umnožavanje i regeneraciju uzoraka;

4) skladištenje duplikata uzoraka;

5) organizovanje održavanja, odnosno održavanje kolekcije sadnog materijala;

6) razmenu uzoraka sa drugim bankama gena u svetu.

Pored poslova iz st. 2-5. ovog člana Nacionalna referentna laboratorija obavlja i:

1) poslove investicionog održavanja objekata i prateće infrastrukture svojih laboratorija;

2) iniciranje, planiranje, pripremu, programiranje, sprovođenje i praćenje realizacije projekata opremanja nacionalne referentne laboratorije;

3) inicira i koordinira stručnu saradnju između referentnih laboratorija.

Poslove iz st. 2. i 6. ovog člana ne mogu da obavljaju druge laboratorije izabrane putem konkursa.”.

Član 8.

Posle člana 19. dodaju se naziv člana i član 19a, koji glase:

„Referentna laboratorija

Član 19a

Poslove iz člana 19. st. 3. i 5. ovog zakona mogu da obavljaju i laboratorije izabrane putem konkursa (u daljem tekstu: referentne laboratorije).

Laboratorije iz stava 1. ovog člana moraju da budu akreditovane u skladu sa standardom SRPS ISO/IEC 17025 - „Opšti zahtevi za kompetentnost laboratorija za ispitivanje i laboratorija za etaloniranje”.

Za poslove iz člana 19. stav 3. ovog zakona iz oblasti veterinarstva i sredstava za zaštitu bilja konkurs iz stava 1. ovog člana raspisuje se u skladu sa propisom kojim se uređuje veterinarstvo, odnosno propisom kojim se uređuju sredstva za zaštitu bilja.

Konkurs iz stava 1. ovog člana raspisuje Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja u skladu sa nadležnostima i objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Konkurs iz stava 1. ovog člana naročito sadrži:

- 1) poslove za koje se konkurs raspisuje;
- 2) period na koji se obavljaju poslovi;
- 3) dokaz koji se odnosi na obim akreditacije;
- 4) kriterijume za izbor;
- 5) rok za donošenje i objavljivanje odluke o izboru;
- 6) način obaveštavanja o rezultatima konkursa.

Konkurs iz stava 1. ovog člana sprovodi komisija koju obrazuje ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja.

Odluku o izboru referentne laboratorije donosi ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja.

Sa laboratorijom izabranom na konkursu ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja zaključuje ugovor.

Ugovor iz stava 8. ovog člana naročito sadrži:

- 1) poslove laboratorijskih ispitivanja koji su predmet ugovora;
- 2) odgovorno lice koje će obavljati određene poslove koji su predmet ugovora;
- 3) metode, način i postupak obavljanja poslova laboratorijskih ispitivanja;
- 4) međusobna prava, obaveze i odgovornosti;
- 5) vreme za koje se zaključuje ugovor;
- 6) način finansiranja poslova;
- 7) uslove za raskid ugovora.

Spisak referentnih laboratorija objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srbije” i dostavlja ministarstvu nadležnom za poslove koji se odnose na tehničke propise, radi upisa u registar ovlašćenih tela za ocenjivanje usaglašenosti.

Ako u Republici Srbiji ne postoji referentna laboratorija koja ispunjava propisane uslove ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja može za pojedine vrste ispitivanja da odredi referentnu laboratoriju sa teritorije druge države za tražena ispitivanja.

Jedna referentna laboratorija može biti referentna za više ispitivanja.

Sredstva za obavljanje poslova iz ovog člana obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.”.

Član 9.

U članu 20. st. 1. i 2. menjaju se i glase:

„Laboratorijska ispitivanja u oblasti bezbednosti hrane i hrane za životinje u postupku službene kontrole mogu da se ustupe laboratorijama (u daljem tekstu: službene laboratorije) putem konkursa koji raspisuje Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja i objavljuje u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Laboratorijska ispitivanja u oblasti bezbednosti hrane i hrane za životinje u postupku službene kontrole ne mogu da se ustupe internim laboratorijama subjekata u poslovanju hranom i hranom za životinje.”.

Posle stava 2. dodaje se novi stav 3, koji glasi:

„Interne laboratorije iz stava 2. ovog člana moraju vršiti validaciju metoda ispitivanja i učestvovati u eksternim proverama kvaliteta.”.

U dosadašnjem stavu 3. koji postaje stav 4. posle reči: „ispune” dodaju se reči: „službene”, a posle reči: „hrane” dodaju se reči: „i hrane za životinje”.

U dosadašnjem stavu 4. koji postaje stav 5. reči: „kao i sprovođenje programa monitoringa” brišu se.

U dosadašnjem stavu 5, koji postaje stav 6. tačka 1) reči: „odnosno programa monitoringa” brišu se.

U tački 2) reči: „odnosno sprovođenje programa monitoringa” brišu se.

Tačka 3) menja se i glasi:

„3) dokaz o ispunjenosti standarda SRPS ISO/IEC 17025 - „Opšti zahtevi za kompetentnost laboratorija za ispitivanje i laboratorija za etaloniranje”;”.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 7.

U dosadašnjem stavu 7. koji postaje stav 8. posle reči: „izboru” dodaju se reči: „službene”, a reči: „odnosno sprovođenja programa monitoringa” brišu se.

Dosadašnji stav 8. postaje stav 9.

Posle stava 9. dodaje se stav 10. koji glasi:

„Ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja utvrđuje spisak službenih laboratorija izabranih putem konkursa, objavljuje ga u „Službenom glasniku Republike Srbije” i dostavlja ministarstvu nadležnom za poslove koji se odnose na tehničke propise, radi upisa u registar ovlašćenih tela za ocenjivanje usaglašenosti.”.

Član 10.

U članu 21. tačka 1) reči: „i sprovođenje programa monitoringa” brišu se.

U tački 3) reči: „odnosno sprovođenje programa monitoringa” brišu se.

Član 11.

U članu 22. stav 1. reči: „i programa monitoringa” brišu se.

Član 12.

U članu 25. stav 3. menja se i glasi:

„Hrana nije bezbedna ukoliko sadrži:

1) sredstva za zaštitu bilja, biocide ili kontaminante ili njihove metabolite ili proizvode razgradnje iznad maksimalno dozvoljenih koncentracija;

2) sredstva za zaštitu bilja, odnosno biocide čija upotreba nije odobrena ili dozvoljena;

3) supstance sa farmakološkim dejstvom ili njihove metabolite koji se ne smeju davati životinjama koje služe za proizvodnju hrane ili prekoračuju maksimalno dozvoljene količine ostataka ili nisu odobreni ili registrovani za primenu na životinjama koje služe za proizvodnju hrane ili nisu odobreni kao aditivi u hrani za životinje koje služe za proizvodnju hrane;

4) supstance sa farmakološkim dejstvom ili njihove metabolite kod lečenih životinja, a da nije ispoštovan propisani period karence;

5) mikroorganizme, viruse, parazite i njihove razvojne oblike koji predstavljaju opasnost za zdravlje ljudi;

6) materije (fizičke, hemijske, radioaktivne) koje same ili zajedno sa drugim materijama prelaze maksimalno dozvoljene vrednosti i predstavljaju opasnost po zdravlje ljudi.”.

Član 13.

U članu 26. stav 1. tačka 2) menja se i glasi:

„2) informacija koje su dostupne potrošaču, međunarodne potvrde (sertifikate), dokumenta koja prate hranu u prometu i podatke na deklaraciji, a koje se odnose na sprečavanje specifičnih štetnih delovanja pojedinih vrsta ili kategorija hrane na zdravlje ljudi.”.

U stavu 3. posle reči: „raspadanja” dodaju se reči: „i isteklog roka trajanja za proizvode označene rokom trajanja „upotrebljivo do“ u skladu sa propisima kojima se bliže propisuje deklarisanje hrane.”.

St. 4. i 5. menjaju se i glase:

„Ministar, uz saglasnost ministra nadležnog za poslove zdravlja, bliže propisuje opšte uslove higijene hrane, posebne uslove higijene hrane životinjskog porekla i mikrobiološke kriterijume hrane.

Ministar, uz saglasnost ministra nadležnog za poslove zdravlja, bliže propisuje maksimalne koncentracije određenih kontaminanata u hrani, kao i metode uzorkovanja i ispitivanja hrane radi utvrđivanja prisustva i nivoa određenih kontaminanata u hrani.”.

Posle stava 5. dodaju se st. 6, 7, 8, 9. i 10, koji glase:

„Ministar nadležan za poslove zdravlja, uz saglasnost ministra, bliže propisuje:

1) zdravstvenu ispravnost vode za piće;

- 2) zdravstvenu ispravnost i kvalitet prirodne mineralne, prirodne izvorske i stonove vode u originalnoj ambalaži;
- 3) postupak i način priznavanja prirodnih mineralnih i prirodnih izvorskih voda;
- 4) hranu za specifične populacione grupe (hrana za odojčad i malu decu, hrana za posebne medicinske namene, zamene za kompletnu dnevnu ishranu za osobe na dijeti za mršavljenje);
- 5) dodatke ishrani (dijetetski suplementi);
- 6) zdravstvenu ispravnost i kvalitet soli za ishranu ljudi i proizvodnju hrane;
- 7) zdravstvenu ispravnost i bezbednost materijala i predmeta namenjenih da dođu u kontakt sa hranom;
- 8) prehrambene aditive;
- 9) prehrambene arome;
- 10) prehrambene enzimske preparate;
- 11) pomoćna sredstva u proizvodnji hrane;
- 12) nutritivne i zdravstvene izjave koje se navode na deklaraciji hrane;
- 13) hranu sa izmenjenim nutritivnim sastavom (hrana za osobe intolerantne na gluten, zamene za so za ljudsku ishranu, hrana obogaćena vitaminima, mineralima i drugim supstancama sa hranljivim ili fiziološkim efektom i dr);
- 14) novu hranu.

Ministar nadležan za poslove zdravlja, uz saglasnost ministra, bliže propisuje metode ispitivanja, dozvoljene nivoe radioaktivnosti, načine vođenja evidencije i način izveštavanja, uslove i način formiranja stručnih tela u vezi sa rešavanjem konkretnih pitanja koja mogu nastati prilikom primene propisa o hrani iz stava 6. tač. 4) -14) ovog člana.

Ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja bliže propisuje način i postupak izdavanja međunarodne potvrde (sertifikata) o bezbednosti hrane koja se izvozi, izgled obrasca međunarodne potvrde, kao i evidenciju o izdatim potvdama.

Međunarodnu potvrdu (sertifikat) o bezbednosti hrane iz stava 8. ovog člana koja se izvozi izdaje inspektor u skladu sa podelom nadležnosti iz člana 12. ovog zakona.

Ministar, uz saglasnost ministra nadležnog za poslove zdravlja, bliže propisuje uslove za preradu, rukovanje, skladištenje i čuvanje određenih vrsta hrane sa oznakom „najbolje upotrebiti do“.

Član 14.

U članu 45. stav 2. posle reči: „prometu hrane“ dodaju se reči: „rukiju i“.

Stav 4. menja se i glasi:

„Ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja u okviru svoje nadležnosti bliže propisuje način, postupak i metode sprovođenja službene kontrole, sistem odobravanja i sertifikacije, način pregleda, način uzimanja uzoraka, elemente za određivanje rokova za sprovođenje službene kontrole, kao i izveštavanje o sprovedenim službenim kontrolama.“.

Stav 5. briše se.

Član 15.

Naziv člana 46. i član 46. brišu se.

Član 16.

Član 49. menja se i glasi:

„Član 49.

Izuzetno od odredaba čl. 45. i 47. ovog zakona propisani uslovi u vezi sa higijenom hrane ne odnose se na direktno snabdevanje potrošača primarnim proizvodima u malim količinama.

Ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja bliže propisuje isključenja, prilagođavanja ili odstupanja od zahteva o higijeni hrane iz čl. 45. i 47. ovog zakona za proizvodnju i promet hrane životinjskog porekla, odnosno za hranu biljnog porekla, i to za objekte:

- 1) u kojima se proizvode male količine hrane;
- 2) u kojima se primenjuju tradicionalne metode u određenim fazama proizvodnje, prerade i prometa hrane (stari zanati i sl);
- 3) u kojima se posluje hranom sa tradicionalnim karakteristikama;
- 4) koji se nalaze u područjima u kojima postoje posebna geografska ograničenja.

Isključenja, prilagođavanja ili odstupanja iz stava 2. ovog člana mogu da se odnose na izgradnju, uređenje i opremanje objekata u poslovanju hranom, kao i na olakšice u primeni sistema samokontrole u objektima u kojima se proizvode male količine hrane, uzimajući u obzir odgovarajuće faktore rizika i ako takva odstupanja ne utiču na ostvarivanje ciljeva ovog zakona.

Ministar bliže propisuje male količine primarnih proizvoda koje služe za snabdevanje potrošača, kao i područje za obavljanje te delatnosti.

Ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja bliže propisuje uslove za stavljanje u promet malih količina hrane, koje se količine hrane smatraju malim količinama, vrstu hrane, mesto odnosno područje na kome male količine hrane mogu da se stave u promet, kao i obrazac potvrde u zavisnosti od vrste hrane koja se stavlja u promet i sadržinu evidencije.”.

Član 17.

U članu 50. dodaju se st. 2-7, koji glase:

„Proizvodi, aditivi i dodaci namenjeni za hranu za životinje ne smeju da sadrže nepoželjne supstance koje mogu ugroziti zdravlje životinja ili, zbog njihovog prisustva u hrani životinjskog porekla, zdravlje ljudi ili životnu sredinu.

Izuzetno od stava 2. ovog člana, proizvodi, aditivi i dodaci (suplementi) namenjeni za hranu za životinje mogu da sadrže nepoželjne supstance pod propisanim uslovima u skladu sa ovim zakonom.

Ministar bliže propisuje uslove pod kojima proizvodi i aditivi namenjeni za hranu za životinje mogu da sadrže nepoželjne supstance.

Ministar bliže propisuje uslove za proizvodnju, odobravanje, upotrebu, deklarisanje, označavanje, pakovanje i promet aditiva namenjenih za hranu za životinje.

Ministar bliže propisuje uslove za deklarisanje, označavanje, predstavljanje, pakovanje, promet, upotrebu i oglašavanje hrane za životinje.

Ministar bliže propisuje uslove za proizvodnju, deklarisanje, označavanje, predstavljanje, pakovanje, promet i upotrebu dodataka hrani za životinje.”.

Član 18.

U članu 55. st. 2. i 3. menjaju se i glase:

„Ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja u skladu sa podelom nadležnosti iz člana 12. ovog zakona bliže propisuje uslove u pogledu kvaliteta hrane, i to za:

- 1) klasifikaciju, kategorizaciju i naziv proizvoda;
- 2) fizička, hemijska, fizičko-hemijska i senzorska svojstva, kao i sastav hrane;
- 3) fizička, hemijska, fizičko-hemijska i senzorska svojstva sirovina, kao i vrstu i količinu sirovina, dodataka i drugih supstanci koje se upotrebljavaju u proizvodnji i preradi hrane;
- 4) metode uzimanja uzoraka i ispitivanje kvaliteta hrane;
- 5) izdavanje ovlašćenja ocenjivačima senzorskih svojstava hrane za određene proizvode;
- 6) elemente bitnih tehnoloških postupaka koji se primenjuju u proizvodnji i preradi hrane;
- 7) pakovanje i deklarisanje;
- 8) dodatne zahteve za označavanje hrane.

Ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja, u skladu sa podelom nadležnosti iz člana 12. ovog zakona, bliže propisuje uslove i način proizvodnje i stavljanje u promet hrane za koju nisu propisani uslovi za kvalitet.”.

Član 19.

Naziv glave XI. OSTALA HRANA menja se i glasi: „XI. NOVA HRANA”.

Član 20.

Član 58. menja se i glasi:

„Član 58.

Nova hrana jeste hrana koja se nije u značajnoj meri koristila u ishrani ljudi, a pripada jednoj od sledećih kategorija:

- 1) hrana sa novom ili namerno izmenjenom molekulskom strukturom;
- 2) hrana koja se sastoji ili je izolovana iz mikroorganizama, gljiva ili algi;
- 3) hrana koja je proizvedena ili se sastoji od supstanci mineralnog porekla ili je iz njih izolovana;
- 4) hrana koja se sastoji ili je proizvedena od biljaka i životinja ili njihovih delova ili je iz njih izolovana, osim hrane dobijene tradicionalnim načinima razmnožavanja ili uzgoja za koje je poznato da se mogu bezbedno konzumirati;
- 5) hrana dobijena proizvodnim postupkom koji se do sada nije koristio, a izaziva znatne promene u sastavu ili strukturi hrane, što utiče na njenu prehrambenu vrednost, metabolizam ili nivo nepoželjnih supstanci za ishranu ljudi;
- 6) hrana koja se sastoji ili je proizvedena od kultura ćelija ili tkiva dobijenih od životinja, biljaka, mikroorganizama, gljiva ili algi ili je iz njih izolovana;
- 7) hrana koja se sastoji od sintetizovanih nanomaterijala;

8) vitamini, minerali i druge supstance koje se upotrebljavaju u skladu sa propisima koji uređuju oblast dodataka ishrani, dodavanje vitamina, minerala i drugih supstanci hrani, hrane za odojčad i malu decu, hrane za posebne medicinske namene i zamene za celodnevnu ishranu za osobe na dijeti za mršavljenje ukoliko su dobijeni proizvodnim postupkom koji se do sada nije koristio, a izaziva znatne promene u sastavu ili strukturi hrane što utiče na njenu prehrambenu vrednost, metabolizam ili nivo nepoželjnih supstanci ili sadrže sintetizovane nanomaterijale ili se od njih sastoje.

Nova hrana iz stava 1. ovog člana ne sme da:

- 1) predstavlja opasnost za zdravlje potrošača;
- 2) stvara zabludu kod potrošača;
- 3) se razlikuje od hrane koju bi po svojoj nameni trebalo da zameni, u meri koja dovodi u pitanje njenu prehrambenu vrednost.

Nova hrana ne uključuje prehrambene aditive, prehrambene arome, prehrambene enzimske preparate, pomoćna sredstva u proizvodnji (rastvarači za ekstrakciju) hrane i genetički modifikovanu hranu, koji su odobreni za upotrebu u hrani i hrani za životinje, u skladu sa posebnim propisima.”.

Član 21.

U glavi XI. nazivi odeljaka 1. i 2. i čl. 59. i 60. brišu se.

Član 22.

U glavi XI. naziv odeljka 3. briše se, a član 61. menja se i glasi:

„Stavljanje u promet nove hrane

Član 61.

Kada se nova hrana stavlja u promet prvi put na teritoriji Republike Srbije, ili ako se takva hrana nađe u prometu, subjekt u poslovanju hranom mora imati dozvolu, u skladu sa odredbama ovog zakona i posebnih propisa.

Dozvolu iz stava 1. ovog člana za novu hranu rešenjem izdaje ministar nadležan za poslove zdravlja, a na osnovu prethodno pribavljenog mišljenja Stručnog saveta, u skladu sa propisom kojim se uređuju uslovi za stavljanje u promet nove hrane.

Rešenje iz stava 2. ovog člana je konačno i protiv njega se može pokrenuti upravni spor.

Ministarstvo nadležno za poslove zdravlja vodi evidenciju izdatih dozvola za stavljanje u promet nove hrane.”.

Član 23.

U glavi XI. naziv odeljka 4. i član 62. brišu se.

Član 24.

U glavi XI. naziv odeljka 5. briše se, a član 63. menja se i glasi:

„Označavanje nove hrane

Član 63.

Nova hrana koja se stavlja u promet mora na deklaraciji, pored opštih zahteva za deklarisanje i označavanje iz člana 30. ovog zakona, da sadrži i dodatne podatke o svojstvima nove hrane.”.

Član 25.

U članu 64. posle reči: „ „proizvod starog zanata”,” dodaju se reči: „kao i druge nacionalne šeme kvaliteta,”.

Član 26.

U članu 65. stav 1. posle reči: „ „proizvod starog zanata”,” dodaju se reči: „kao i druge nacionalne šeme kvaliteta,”.

Posle stava 3. dodaje se stav 4, koji glasi:

„Vlada propisuje uslove, način i postupak označavanja poljoprivrednih i prehrambenih proizvoda nacionalnom oznakom višeg kvaliteta „srpski kvalitet”, kontrolu usaglašenosti kvaliteta i posebnih svojstava proizvoda u postupku označavanja nacionalnom oznakom višeg kvaliteta „srpski kvalitet”, izgled nacionalne oznake višeg kvaliteta „srpski kvalitet”, kao i način vođenja evidencije o označavanju proizvoda nacionalnom oznakom višeg kvaliteta „srpski kvalitet” i pravu korišćenja te oznake.”.

Član 27.

U članu 69. stav 2. briše se.

Dosadašnji stav 3. postaje stav 2.

U dosadašnjem stavu 4. koji postaje stav 3. reči: „stava 3.”, zamenjuju se rečima: „stava 2.”.

U dosadašnjem stavu 5. koji postaje stav 4. reči: „stava 3.”, zamenjuju se rečima: „stava 2.”.

Dosadašnji stav 6. postaje stav 5.

Član 28.

Naziv člana i član 70. menjaju se i glase:

„Uzorkovanje i ispitivanje

Član 70.

Prilikom uzimanja uzoraka hrane ili hrane za životinje subjekt u poslovanju hranom ili hranom za životinje dužan je da nadležnom inspektorstu stavi besplatno na raspolaganje količinu uzoraka koja je neophodna za vršenje laboratorijskog ispitivanja, s tim što se uzorkovanje u toku službene kontrole vrši tako da stvara minimalne troškove za subjekte u poslovanju hranom.

Subjekti u poslovanju hranom i hranom za životinje čiji su proizvodi predmet uzimanja uzoraka i ispitivanja imaju pravo na dodatno stručno mišljenje (superanaliza) koje ne odlaže preduzimanje hitnih mera u slučaju iznenadne opasnosti.

Ministar, odnosno ministar nadležan za poslove zdravlja u skladu sa podelom nadležnosti iz člana 12. ovog zakona, bliže propisuje metode uzorkovanja i ispitivanja hrane i hrane za životinje u postupku službene kontrole.”.

Član 29.

Naziv člana i član 71. menjaju se i glase:

„Takse

Član 71.

Subjekti u poslovanju hranom i hranom za životinje plaćaju taksu za izvršene službene kontrole u skladu sa ovim zakonom i posebnim propisima.

Izuzetno od stava 1. ovog člana taksa za izvršenu službenu kontrolu ne naplaćuje se ako se službena kontrola vrši kod subjekata u poslovanju hranom po zahtevu trećeg lica.

Sredstva ostvarena od taksi iz stava 1. ovog člana uplaćuju se na odgovarajući račun za uplatu javnih prihoda budžeta Republike Srbije.”.

Član 30.

Naziv člana i član 73. menjaju se i glase:

„Prava i dužnosti nadležnog inspektora

Član 73.

U sprovođenju službenih kontrola nadležni inspektor Ministarstva ima pravo i dužnost da:

1) kontroliše da li svi subjekti i organi na koje se zakon odnosi preduzimaju mere u oblasti bezbednosti hrane i hrane za životinje u skladu sa ovim zakonom;

2) proverava da li su subjekti u oblasti bezbednosti hrane i hrane za životinje upisani u Centralni registar objekata iz člana 15. stav 1. ovog zakona;

3) proverava da li je pravno lice, preduzetnik, odnosno fizičko lice otpočelo da obavlja delatnost pre upisa u Centralni registar, odnosno u registar utvrđen posebnim propisom iz člana 15. stav 8. ovog zakona;

4) proverava da li su laboratorije i nacionalne laboratorije akreditovane i ovlašćene u skladu sa čl. 18, 19a i 20. ovog zakona;

5) kontroliše bezbednost hrane u prometu iz člana 25. stav 1. ovog zakona;

6) kontroliše uslove u svakoj fazi proizvodnje, prerade i prometa hrane, kao i pripreme hrane u skladu sa njenom namenom (član 26. stav 1. tačka 1));

7) kontroliše dostupnost informacija potrošaču, uključujući i međunarodne potvrde (sertifikate) i ostala dokumenta koja prate hranu u prometu, kao i podatke na deklaraciji koji se odnose na sprečavanje specifičnih štetnih delovanja pojedinih vrsta ili kategorija hrane na zdravlje ljudi (član 26. stav 1. tačka 2));

8) kontroliše preduzimanje naređenih mera u slučaju osnovane sumnje, ograničenja ili zabrane i povlačenja te hrane iz prometa do otklanjanja sumnje na njenu bezbednost (član 27. stav 1);

9) kontroliše preduzimanje naređenih mera u slučaju kada se utvrdi da hrana nije bezbedna, ograničenja ili zabrane i povlačenja te hrane iz prometa u skladu sa zakonom (član 27. stav 2);

10) kontroliše bezbednost hrane za životinje u prometu iz člana 28. stav 1. ovog zakona;

11) kontroliše bezbednost hrane za životinje kojom se hrane životinje, koje služe za proizvodnju hrane (član 28. stav 2);

12) kontroliše uslove za bezbednost hrane za životinje, u skladu sa ovim zakonom i posebnim propisom o hrani za životinje (član 28. stav 4);

13) kontroliše preduzimanje naređenih mera u slučaju osnovane sumnje, ograničenja ili zabrane i povlačenja hrane za životinje iz prometa do otklanjanja sumnje na njenu bezbednost (član 29. stav 1);

14) kontroliše preduzimanje naređenih mera u slučaju kada se utvrdi da hrana za životinje nije bezbedna, ograničenja ili zabrane i povlačenja te hrane iz prometa, u skladu sa ovim zakonom i drugim posebnim propisima (član 29. stav 2);

15) kontroliše preduzimanje mera u skladu sa članom 29. stav 3. ovog zakona;

16) kontroliše da li je hrana i hrana za životinje koja se stavlja u promet označena, deklarirana, oglašena i izložena, u skladu sa ovim zakonom i drugim posebnim propisima (član 30. stav 1);

17) kontroliše da li je označavanje, deklarisanje, oglašavanje i izlaganje hrane ili hrane za životinje izvršeno, u skladu sa ovim zakonom i na način koji ne dovodi potrošača u zabludu (član 30. stav 2);

18) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom obezbedio uslove u svim fazama proizvodnje i prometa hrane i hrane za životinje, u skladu sa ovim zakonom i drugim posebnim propisima (član 31);

19) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom ili hranom za životinje u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa obezbedio sledljivost (član 32. stav 1);

20) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom ili hranom za životinje uspostavio kontrolne sisteme za identifikaciju svakog subjekta od kog nabavlja i koga snabdeva hranom, hranom za životinje, životinjama koje služe za proizvodnju hrane ili bilo koju supstancu koja se ugrađuje ili se očekuje da će biti ugrađena u tu hranu ili hranu za životinje (član 32. stav 2);

21) kontroliše da li subjekt u poslovanju hranom ili hranom za životinje ima uspostavljen sistem i procedure koje obezbeđuju dostupnost podataka o sledljivosti (član 32. stav 3);

22) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom pokrenuo postupak za povlačenje hrane iz prometa za koju se osnovano sumnja ili utvrdi da je u bilo kojoj fazi proizvodnje ili prometa nastala povreda propisanih uslova bezbednosti hrane, odnosno da li je o tome obavestio ministarstvo nadležno za poslove zdravlja (član 33. stav 1);

23) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom koja je došla do potrošača na efikasan i precizan način informisao potrošača o razlogu povlačenja hrane i da li je ako je to neophodno zahtevao od potrošača povraćaj hrane koja mu je isporučena (član 33. stav 2);

24) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom odgovoran za promet na malo i distribuciju hrane pokrenuo postupak za povlačenje predmetne hrane iz prometa na osnovu informacije o povredi propisanih uslova (član 33. stav 3);

25) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom pružio informacije o sledljivosti hrane i da li saraduje u aktivnostima koje preduzimaju subjekti u proizvodnji i prometu kao i Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja (član 33. stav 4);

26) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom postupio u skladu sa članom 33. stav 5. ovog zakona i o tome obavestio Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja;

27) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom za životinje pokrenuo postupak za povlačenje hrane za životinje iz prometa za koju se osnovano sumnja ili utvrdi da je u bilo kojoj fazi proizvodnje ili prometa nastala povreda propisanih uslova bezbednosti hrane, odnosno da li je o tome obavestio Ministarstvo (član 34. stav 1);

28) kontroliše da li je proizvodna partija, serija ili pošiljka hrane za životinje koja ne zadovoljava uslove bezbednosti hrane za životinje uništena, odnosno da li je sa tom hranom postupljeno u skladu sa članom 34. stav 2. ovog zakona;

29) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom za životinje koja je došla do vlasnika ili držaoca životinje na efikasan i precizan način informisao vlasnika ili držaoca životinje o razlogu povlačenja hrane za životinje i da li je ako je to neophodno zahtevao od vlasnika ili držaoca životinje povraćaj hrane za životinje koja mu je isporučena (član 34. stav 3);

30) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom za životinje odgovoran za promet na malo i distribuciju hrane za životinje pokrenuo postupak za povlačenje predmetne hrane iz prometa na osnovu informacije o povredi propisanih uslova (član 34. stav 4);

31) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom za životinje pružio informacije o sledljivosti hrane za životinje i da li sarađuje u aktivnostima koje preduzimaju subjekti u proizvodnji i prometu, kao i Ministarstvo (član 34. stav 5);

32) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom za životinje postupio u skladu sa članom 34. stav 6. ovog zakona i o tome obavestio Ministarstvo;

33) kontroliše da li su propisane mere za bezbednost hrane i hrane za životinje prilagođene karakterističnim područjima koje mogu da utiču na bezbednost hrane i hrane za životinje, odnosno da li postupa u skladu sa članom 36. stav 2. ovog zakona;

34) kontroliše da li hrana ili hrana za životinje koja se uvozi radi stavljanja u promet u Republiku Srbiju ispunjava uslove u skladu s propisima o hrani ili uslove koje je Republika Srbija priznala kao istovetne (član 37. stav 1);

35) kontroliše da li su podaci koji se odnose na rizik po zdravlje čiji je uzrok hrana ili hrana za životinje dostupni svim učesnicima u sistemu brzog obaveštavanja i uzbunjivanja, kao i javnosti (član 40);

36) kontroliše da li su svi učesnici u sistemu brzog obaveštavanja i uzbunjivanja u okviru svoje nadležnosti obavestili Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja o pojavi rizika (član 41. stav 2);

37) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom obezbedio u svim fazama proizvodnje i prometa hrane ispunjenost propisanih uslova u vezi sa higijenom hrane (član 45. stav 1);

38) kontroliše da li lica na radnim mestima u proizvodnji ili prometu hrane koja rukuju i dolaze u dodir sa hranom imaju osnovna znanja o higijeni hrane i o ličnoj higijeni, odnosno da li nose radnu odeću i obuću (član 45. stav 2);

39) kontroliše da li su subjekti u poslovanju hranom uspostavili sistem za osiguranje bezbednosti hrane u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa hrane, osim na nivou primarne proizvodnje u skladu sa principima dobre proizvođačke i higijenske prakse i HACCP (član 47. stav 1);

40) kontroliše da li subjekt u poslovanju hranom koristi uputstvo za dobru proizvođačku i higijensku praksu i primenu HACCP (član 48. stav 1);

41) kontroliše da li subjekt u poslovanju hranom ima u radnom odnosu na neodređeno vreme odgovorno lice za sprovođenje dobre proizvođačke i higijenske prakse i primenu HACCP (član 48. stav 2);

42) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom za životinje obezbedio u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa hrane za životinje ispunjenost propisanih uslova u vezi sa higijenom hrane za životinje (član 50);

43) kontroliše da li su subjekti u poslovanju hranom za životinje uspostavili sistem za osiguranje bezbednosti hrane za životinje u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa hrane za životinje, osim na nivou primarne proizvodnje i prevoza u

skladu sa principima dobre proizvođačke i higijenske prakse i HACCP (član 52. stav 1);

44) kontroliše da li subjekt u poslovanju hranom za životinje koristi uputstvo za dobru proizvođačku i higijensku praksu i primenu HACCP (član 53. stav 1);

45) proverava da li subjekt u poslovanju hranom za životinje ima u radnom odnosu na neodređeno vreme odgovorno lice za sprovođenje dobre proizvođačke i higijenske prakse i primenu HACCP (član 53. stav 2);

46) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom obezbedio u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa ispunjenost uslova za kvalitet a za hranu za koju nisu propisani uslovi za kvalitet da li ispunjava uslove o bezbednosti hrane (član 55. stav 1);

47) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom za životinje obezbedio u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa ispunjenost uslova za kvalitet, a za hranu za životinje za koju nisu propisani uslovi za kvalitet da li ispunjava uslove o bezbednosti hrane (član 56. stav 1);

48) kontroliše da li hrana za životinje kojom se hrane životinje zadovoljava propisane uslove za kvalitet (član 57. stav 1);

49) kontroliše da li hrana koja nosi oznaku tradicionalnog naziva, imena porekla, geografskog porekla i naziv „proizvod starog zanata” kao i druge nacionalne šeme kvaliteta ispunjava uslove, u skladu sa posebnim propisima (član 64);

50) kontroliše da li hrana koja nosi oznaku tradicionalnog naziva, imena porekla, geografskog porekla i naziv „proizvod starog zanata” kao i druge nacionalne šeme kvaliteta pored opštih zahteva za deklarisanje i označavanje iz člana 30. ovog zakona sadrži i dodatne podatke iz člana 64. ovog zakona (član 65. stav 1);

51) kontroliše izvršavanje mera po ovom zakonu.

U vršenju poslova inspekciskog nadzora sanitarni inspektor, pored ovlašćenja utvrđenih zakonom kojim je uređen inspekcijски nadzor sanitarnog inspektora, ima pravo i dužnost da:

1) kontroliše da li svi subjekti i organi na koje se zakon odnosi preduzimaju mere u oblasti bezbednosti hrane, u skladu sa ovim zakonom;

2) proverava da li su laboratorije i nacionalne laboratorije akreditovane i ovlašćene u skladu sa čl. 18, 19a i 20. ovog zakona;

3) kontroliše bezbednost hrane u prometu iz člana 25. stav 1. ovog zakona;

4) kontroliše uslove u svakoj fazi proizvodnje, prerade i prometa hrane, kao i pripreme hrane u skladu sa njenom namenom (član 26. stav 1. tačka 1));

5) kontroliše dostupnost informacija potrošaču, uključujući i međunarodne potvrde (sertifikate) i ostala dokumenta koja prate hranu u prometu, kao i podatke na deklaraciji koji se odnose na sprečavanje specifičnih štetnih delovanja pojedinih vrsta ili kategorija hrane na zdravlje ljudi (član 26. stav 1. tačka 2));

6) kontroliše preduzimanje naređenih mera u slučaju osnovane sumnje, ograničenja ili zabrane i povlačenja te hrane iz prometa do otklanjanja sumnje na njenu bezbednost (član 27. stav 1);

7) kontroliše preduzimanje naređenih mera u slučaju kada se utvrdi da hrana nije bezbedna, ograničenja ili zabrane i povlačenja te hrane iz prometa u skladu sa zakonom (član 27. stav 2);

8) kontroliše da li je hrana koja se stavlja u promet označena, deklarirana, oglašena i izložena, u skladu sa ovim zakonom i drugim posebnim propisima (član 30. stav 1);

9) kontroliše da li je označavanje, deklarisanje, oglašavanje i izlaganje hrane izvršeno, u skladu sa ovim zakonom i na način koji ne dovodi potrošača u zabludu (član 30. stav 2);

10) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom obezbedio uslove u svim fazama proizvodnje, prerade i prometa hrane, u skladu sa ovim zakonom i drugim posebnim propisima (član 31);

11) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom u fazi proizvodnje, prerade i distribucije obezbedio sledljivost (član 32. stav 1);

12) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom uspostavio kontrolne sisteme za identifikaciju snabdevanja hranom ili bilo koju supstancu koja se ugrađuje ili se očekuje da će biti ugrađena u tu hranu (član 32. stav 2);

13) kontroliše da li subjekt u poslovanju hranom ima uspostavljen sistem i procedure koje obezbeđuju dostupnost podataka o sledljivosti (član 32. stav 3);

14) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom pokrenuo postupak za povlačenje hrane iz prometa za koju se osnovano sumnja ili utvrdi da je u bilo kojoj fazi proizvodnje, prerade ili prometa nastala povreda propisanih uslova bezbednosti hrane, odnosno da li je o tome obavestio Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja (član 33. stav 1);

15) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom koja je došla do potrošača na efikasan i precizan način informisao potrošača o razlogu povlačenja hrane i da li je ako je to neophodno zahtevao od potrošača povraćaj hrane koja mu je isporučena (član 33. stav 2);

16) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom odgovoran za promet na malo i distribuciju hrane pokrenuo postupak za povlačenje predmetne hrane iz prometa na osnovu informacije o povredi propisanih uslova (član 33. stav 3);

17) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom pružio informacije o sledljivosti hrane i da li saraduje na aktivnostima koje preduzimaju subjekti u proizvodnji i prometu, kao i Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja (član 33. stav 4);

18) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom postupio u skladu sa članom 33. stav 5. ovog zakona i o tome obavestio Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja;

19) kontroliše da li su propisane mere za bezbednost hrane prilagođene karakterističnim područjima koje mogu da utiču na bezbednost hrane, odnosno da li postupa u skladu sa članom 36. stav 2. ovog zakona;

20) kontroliše da li su podaci koji se odnose na rizik po zdravlje čiji su uzrok hrana dostupni svim učesnicima u sistemu brzog obaveštavanja i uzbunjivanja, kao i javnosti (član 40. stav 1);

21) kontroliše da li su svi učesnici u sistemu brzog obaveštavanja i uzbunjivanja u okviru svoje nadležnosti obavestili Ministarstvo, odnosno ministarstvo nadležno za poslove zdravlja o pojavi rizika (član 41. stav 2);

22) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom obezbedio u svim fazama proizvodnje i prometa hrane ispunjenost propisanih uslova u vezi sa higijenom hrane (član 45. stav 1);

23) kontroliše da li lica na radnim mestima u proizvodnji ili prometu hrane koja rukuju i dolaze u dodir sa hranom imaju osnovna znanja o higijeni hrane i o ličnoj higijeni, odnosno da li nose radnu odeću i obuću (član 45. stav 2);

24) kontroliše da li su subjekti u poslovanju hranom uspostavili sistem za osiguranje bezbednosti hrane u svim fazama proizvodnje i prometa hrane, osim na nivou primarne proizvodnje u skladu sa principima dobre proizvođačke i higijenske prakse i NASSR (član 47. stav 1);

25) kontroliše da li subjekt u poslovanju hranom koristi uputstvo za dobru proizvođačku i higijensku praksu i primenu NASSR (član 48. stav 1);

26) kontroliše da li subjekt u poslovanju hranom ima u radnom odnosu na neodređeno vreme odgovorno lice za sprovođenje dobre proizvođačke i higijenske prakse i primenu NASSR (član 48. stav 2);

27) kontroliše da li je subjekt u poslovanju hranom obezbedio u fazi proizvodnje i prometa ispunjenost uslova, a za hranu za koju nisu propisani uslovi za kvalitet da li ispunjava uslove o bezbednosti hrane (član 55. stav 1);

28) kontroliše da li subjekt u poslovanju novom hranom za stavljanje prvi put u promet te hrane ima dozvolu (član 61. stav 1);

29) kontroliše da li hrana koja nosi oznaku tradicionalnog naziva, imena porekla, geografskog porekla i naziv „proizvod starog zanata”, kao i druge nacionalne šeme kvaliteta ispunjava uslove u skladu sa posebnim propisima (član 64);

30) kontroliše da li hrana koja nosi oznaku tradicionalnog naziva, imena porekla, geografskog porekla i naziv „proizvod starog zanata”, kao i druge nacionalne šeme kvaliteta pored opštih zahteva za deklarisanje i označavanje iz člana 30. ovog zakona sadrži i dodatne podatke iz člana 64. ovog zakona (član 65. stav 1);

31) kontroliše izvršavanje mera po ovom zakonu.“

Član 31.

Naziv člana i član 74. menjaju se i glase:

„Mere koje nalaže nadležni inspektor Ministarstva

Član 74.

U vršenju poslova iz člana 73. ovog zakona nadležni inspektor Ministarstva je ovlašćen i dužan da:

1) naredi povlačenje iz prometa hrane i hrane za životinje koja nije bezbedna;

2) naredi ograničenje ili zabrani promet hrane i hrane za životinje, odnosno povlačenje hrane i hrane za životinje iz prometa do otklanjanja opasnosti, odnosno sumnji u njenu bezbednost;

3) naredi uništavanje hrane i hrane za životinje koja nije bezbedna na propisan način;

4) naredi obradu, odnosno osposobljavanje hrane i hrane za životinje na propisan način;

5) zabrani reklamiranje i označavanje hrane i hrane za životinje na način koji može da dovede u zabludu potrošača;

6) zabrani upotrebu objekta, prostorije, opreme i prevoznih sredstava kada ne ispunjavaju propisane zahteve;

7) zabrani upotrebu materijala, ambalaže i predmeta koji dolaze u kontakt sa hranom i hranom za životinje koji bi mogli da ugroze zdravlje ljudi i životinja i dovedu do neprihvatljivih promena u sastavu hrane i hrane za životinje ili do promena senzornih svojstava pod uobičajenim i predviđenim uslovima upotrebe;

8) naredi ograničenje ili zabranu prometa do otklanjanja nedostataka, ako hrana i hrana za životinje nije označena, deklarirana, oglašena i izložena, u skladu sa ovim zakonom i drugim posebnim propisima;

9) naredi ograničenje ili zabranu prometa do otklanjanja nedostataka ako subjekt u poslovanju hranom postupi suprotno odredbama člana 55. stav 1. ovog zakona;

10) podnosi zahtev za pokretanje prekršajnog postupka i prijavu za privredni prestup zbog kršenja odredbi ovog zakona i propisa donetih na osnovu njega;

11) naredi druge mere i preduzme druge radnje, u skladu sa ovim zakonom.

Mere iz stava 1. tač. 1) - 9) i tačka 11) ovog člana nalažu se rešenjem nadležnog inspektora.

Pored upravnih mera i radnji iz stava 1. ovog člana nadležni granični inspektor koji sprovodi službenu kontrolu na graničnom prelazu ili u carinskom skladištu obavezan je da preduzima i sledeće upravne mere i radnje:

1) zabrani uvoz, izvoz ili provoz pošiljki životinja, hrane i hrane za životinje ako:

(1) pošiljka ili prevozno sredstvo ne ispunjava propisane uslove,

(2) pošiljka hrane i hrane za životinje nije bezbedna,

(3) pošiljku ne prati propisana dokumentacija i sertifikat na osnovu kojeg se može utvrditi identitet pošiljke;

2) privremeno zabrani uvoz, izvoz ili provoz pošiljke životinja, hrane i hrane za životinje ako treba otkloniti nedostatke na pošiljci i u pratećoj dokumentaciji ili ako posumnja u bezbednost pošiljke, u skladu s analizom rizika;

3) zabrani upotrebu i korišćenje objekata za skladištenje hrane i hrane za životinje na graničnim prelazima i na mestima carinjenja, ako ne ispunjavaju propisane uslove;

4) zabrani upotrebu hrane i hrane za životinje ako ne ispunjava propisane uslove u pogledu bezbednosti;

5) zabrani upotrebu prevoznih sredstava za prevoz pošiljki životinja, hrane i hrane za životinje ako ne ispunjavaju propisane uslove;

6) naredi uništavanje pošiljke hrane i hrane za životinje za koje se utvrdi da nije bezbedna, odnosno naredi vraćanje pošiljke isporučiocu na zahtev uvoznika;

7) podnosi zahtev za pokretanje prekršajnog postupka i prijavu za privredni prestup zbog kršenja odredbi ovog zakona i propisa donetih na osnovu njega;

8) naredi preduzimanje i drugih mera, u skladu sa ovim zakonom i obavezama po međunarodnim ugovorima o bezbednosti hrane.

Mere iz stava 3. tač. 1) - 6) i tačka 8) ovog člana nalažu se rešenjem nadležnog graničnog inspektora.

Troškovi nastali sprovođenjem mere uništavanja, odnosno vraćanja nebezbedne pošiljke hrane i hrane za životinje padaju na teret stranke, odnosno uvoznika.“

Član 32.

Nazivi čl. 75. i 76. i čl. 75. i 76. brišu se.

Član 33.

U članu 78. reči: „veterinarskog, fitosanitarnog, poljoprivrednog i sanitarnog” zamenjuju se rečju: „nadležnog”.

Član 34.

U članu 79. stav 1. tačka 16) menja se i glasi:

„16) prvi put stavlja u promet novu hranu na teritoriji Republike Srbije ili se takva hrana nađe u prometu, a nema dozvolu (član 61. stav 1);”.

Član 35.

U članu 80. stav 1. tačka 18) posle reči: „koja” dodaju se reči: „rukuju i”.

Tačka 23) briše se.

U tački 24) reči: „članom 63. stav 2.” zamenjuju se rečima: „članom 63.”.

U tački 25) posle reči: „ „proizvod starog zanata” ” dodaju se reči: „ ,kao i druge nacionalne šeme kvaliteta”.

U tački 26) posle reči: „ „proizvod starog zanata” ” dodaju se reči: „ ,kao i druge nacionalne šeme kvaliteta”.

U tački 27) reči u zagradi: „(član 70. stav 3)” zamenjuju se rečima u zagradi: „(član 70. stav 1)”.

Član 36.

U članu 81. u tački 13) reči u zagradi: „(član 56. stav 1.)” menjaju se i glase: „(član 55. stav 1.)”.

Tačka 16) menja se i glasi:

„16) prvi put stavlja u promet novu hranu na teritoriji Republike Srbije ili se takva hrana nađe u prometu, a nema dozvolu (član 61. stav 1);”.

Član 37.

U članu 82. tačka 22) briše se.

U tački 23) reči: „članom 63. stav 2.” zamenjuju se rečima: „članom 63.”.

U tački 24) posle reči: „ „proizvod starog zanata” ” dodaju se reči: „ ,kao i druge nacionalne šeme kvaliteta”.

U tački 25) posle reči: „proizvod starog zanata” dodaju se reči: „ ,kao i druge nacionalne šeme kvaliteta”.

U tački 26) reči u zagradi: „(član 70. stav 3)” zamenjuju se rečima u zagradi: „(član 70. stav 1)”.

Član 38.

U članu 83. tačka 10) posle reči: „koja” dodaju se reči: „rukuju i”.

Tačka 14) menja se i glasi:

„14) prvi put stavlja u promet novu hranu na teritoriji Republike Srbije ili se takva hrana nađe u prometu, a nema dozvolu (član 61. stav 1);”.

Član 39.

U članu 84. tačka 18) briše se.

U tački 19) reči: „članom 63. stav 2.” zamenjuju se rečima: „članom 63.”.

U tački 20) posle reči: „ „proizvod starog zanata” ” dodaju se reči: „ ,kao i druge nacionalne šeme kvaliteta”.

U tački 21) reči u zagradi: „(član 70. stav 3)” zamenjuju se rečima u zagradi: „(član 70. stav 1)”.

Član 40.

Pravno lice i preduzetnik koji se bave proizvodnjom i prometom hrane i hrane za životinje dužni su da svoje poslovanje usklade sa odredbama ovog zakona najkasnije u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 41.

Direkcija za nacionalne referentne laboratorije osnovana Zakonom o bezbednosti hrane („Službeni glasnik RS”, broj 41/09) nastavlja sa radom u skladu sa delokrugom utvrđenim ovim zakonom.

Laboratorije kojima je na osnovu Zakona o bezbednosti hrane („Službeni glasnik RS”, broj 41/09) putem konkursa ustupljeno obavljanje poslova od javnog interesa nastavljaju da obavljaju te poslove do isteka perioda na koji su im poslovi ustupljeni.

Član 42.

Podzakonski propisi za sprovođenje ovog zakona biće doneti u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 43.

Danom početka primene ovog zakona prestaju da važe:

- 1) odredba člana 29. Zakona o veterinarstvu („Službeni glasnik RS”, br. 91/05, 30/10 i 93/12);
- 2) odredba člana 8. Zakona o organskoj proizvodnji („Službeni glasnik RS”, broj 30/10).

Član 44.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije”, a primenjuje se od 1. aprila 2019. godine.